

[Udenrigsministeren]

I den forbindelse vil jeg erindre om, at Helsingforslutakten beskriver respekt for menneskerettighederne som en væsentlig faktor for freden og udviklingen af internationalt samarbejde.

Slutaktens såkaldte menneskelige dimension, det vil sige respekt for menneskerettighederne, bl.a. i form af friere rejsemuligheder for almindelige mennesker, er med andre ord et vigtigt bidrag til tillidskabelse og afspænding mellem Øst og Vest. Det er på den baggrund, vi fra dansk side sammen med de andre vestlige lande på det igangværende CSCE-opfølgingsmøde i Wien har foreslået indkaldelse af en konference om den menneskelige dimension. Forhåbentlig kan der i Wien skabes enighed om at afholde denne konference og fastlægge et præcist mandat for dette arbejde.

Når menneskerettigheder krænkes og der som følge heraf opstår en flygtningesituation, er det vores opfattelse, at det internationale samfund må træde til og lindre den nød, som følger i kølvandet. Det er en opgave, som påhviler det internationale samfund på basis af principperne i FNs pakt, og derfor bør solidaritet og retfærdig byrdefordeling mellem FNs medlemslande være ledetråden i dette arbejde.

Et enkelt eller nogle enkelte nok så liberale lande kan ikke i dag løse verdens flygtningeproblemer på egen hånd. Derfor udfoldes der i internationale organisationer, i Europarådet, i Det Europæiske Politiske Samarbejde, i nordisk regi, men først og fremmest i FN aktive bestræbelser for en løsning af flygtningeproblemet.

Det er baggrunden for, at jeg i generaldebatten under FNs 41. generalforsamling fremlagde et initiativ med sigte på en global løsning af flygtningeproblemet, som bygger netop på solidaritet mellem alle FNs medlemslande. Senest under generalforsamlingen har Danmark i detaljer uddybet dette initiativ, hvis hovedelement er, at flygtningene først og fremmest skal have mulighed for at vende tilbage til deres eget land, for det må jo forventes at være det normale ønske hos en flygtning. Er det ikke muligt at vende hjem, bør man søge integration i regionen eller, som en tredje mulighed, genbosætning i et tredjeland. Skal det være løsningen, må der etableres en international kvoteordning.

Til disse elementer fremkom Danmark med et forslag om øget finansiel bistand til de lande, der bærer den største byrde i dagens flygtningesituation. Det er de lande i den tredje verden, der i dag huser 95 pct. af flygtningene.

Endelig foreslog vi en styrkelse af FNs flygtningehøjkommissærs tilstedeværelse ude i de flygtningeramte regioner. Kun herigenem kan flygtningehøjkommissæren spille den helt centrale rolle i arbejdet med at løse flygtningeproblemerne.

Efter dansk ønske blev der på generalforsamlingen ikke truffet beslutning om det danske initiativ, som havde fundet udtryk i et resolutionsforslag, men spørgsmålet vil af Danmark blive bragt frem igen til efteråret, først på Flygtningehøjkommissariatets eksekutivmøde i oktober, senere under FNs 42. generalforsamling.

Udviklingen i den internationale terrorisme gennem de seneste år har givet anledning til, at der i en række internationale fora er sket en betydelig styrkelse af bestræbelserne for at bekæmpe dette fænomen. Lad mig i den forbindelse blot nævne FNs Generalforsamling og Sikkerhedsråd, Europarådet, Tolversamarbejdet samt Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa, CSCE.

Herudover er der for relativt nylig inden for rammerne af Den Internationale Skibsfartsorganisation og Den Internationale Luftfartsorganisation blevet taget nye initiativer til bekæmpelse af terrorhandlinger specielt rettet mod henholdsvis skibsfart og internationale lufthavne.

Bekæmpelse af terrorisme under enhver form er en opgave, alle lande bør være fælles om at løse – uanset samfundssystem og uanset om man selv er blandt de hårdest ramte og udsatte. Regeringen lægger derfor stor vægt på, at vi fortsat tager aktivt del i de internationale bestræbelser for at bekæmpe terrorismen.

Situationen i Sydafrika giver ikke anledning til optimisme. Apartheidstyret praktiserer en stram censur over for nyhedsmediernes og har trukket gardinerne for: omverdenen må ikke se, hvordan undtagelsestilstanden praktiseres. Alligevel ved vi, at en snes tusinde sydafrikanere er blevet fængslet siden sidste sommer. Næsten halvdelen af dem er børn og unge under 18 år.